

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΗΝ ΣΟΦΙΑ ΒΟΙΚΟΥ & ΤΟΥΣ "ΨΙΘΥΡΟΥΣ ΤΟΥ ΒΑΡΔΑΡΗ"

31 Μαρτίου^{11:42}
2016

από Πλαζουμίτη Ευτυχία

Η **Σοφία Βοίκου** είναι ο πιο γλυκός άνθρωπος που έχω γνωρίσει. Ήρεμη φωνή, ήρεμη προσωπικότητα...ήταν η γυναίκα που με έκανε να αγαπήσω τα γαλλικά, μιας και τυχαίνει να ήταν καποτε η καθηγήτρια γαλλικών μου. Την έχασα λόγω σχολείων και υποχρεώσεων,αλλα την ξαναβρήκα ως συγγραφέα εντελώς τυχαία. Μπορώ να πω πάντως ότι είναι πλέον μια απο τις αγαπημένες μου συγγραφείς.

Τις τελευταίες μέρες κυκλοφόρησε το καινούριο της βιβλίο **"ΨΙΘΥΡΟΙ ΤΟΥ ΒΑΡΔΑΡΗ"** με συνοδοιπόρο τις **εκδόσεις Ψυχογιός** και φυσικά έσπευσα να το αγοράσω. Επίσης δεν έχασα την ευκαιρία να μιλήσω και λίγο μαζί της για το υπέροχο βιβλίο της.

Το βιβλίο σου είναι ένα πραγματικό ταξίδι στην Παλιά Θεσσαλονίκη μέσα από μια απίστευτη ιστορία αγάπης. Αν και στην αρχή τ λιγάκι με μπέρδεψε με τα ιστορικά στοιχεία, αλλά μετά εγκλιματίστηκα. Εσύ όμως, πώς έβγαλες άκρη;

Λατρεύω τα ταξίδια στο παρελθόν οπότε αυτή η βουτιά στην ιστορία της Θεσσαλονίκης ήταν μαγική για μένα. Παρά το γεγονός πως είχα τη βασική ιδέα στο μυαλό μου, πριν ξεκινήσω να γράφω, έξι μήνες μόνο διάβαζα κι έψαχνα στοιχεία για την παλιά Θεσσαλονίκη. Σιγά – σιγά αυτά έγιναν κτήμα μου. Περπατούσα πλέον κι έβλεπα την πόλη με άλλο μάτι. Από εκείνη την στιγμή κι έπειτα, η συγγραφή του βιβλίου ήταν μια πολύ ευχάριστη διαδικασία.

Ποσό καιρό σου πήρε να το γράψεις; Φαντάζομαι ότι θα έψαξες αρκετά.

Έξι μήνες μου πήρε η αμιγής έρευνα. Συνολικά, η έρευνα και η συγγραφή του βιβλίου διήρκεσαν γύρω στα δύο χρόνια. Έψαξα αρκετά, αλλά η έρευνα είναι κάτι που λατρεύω. Μου αρέσει όλη αυτή η διαδικασία της μάθησης και είναι κάτι που χρησιμοποιώ σε όλα μου τα βιβλία.

Θα ήθελες να μας πεις τις «πηγές σου» ή δεν τις φανερώνεις;

Φυσικά... Δεν είναι κανένα επτασφράγιστο μυστικό, απλώς δεν ξέρω από πού να ξεκινήσω. Βιβλία, ιστορικά αρχεία, παλιό φωτογραφικό υλικό, διαδίκτυο, συνομιλίες με παλιούς Θεσσαλονικιούς. Ιδιαίτερη μνεία θέλω να κάνω σε όλα τα βιβλία του Κώστα Τομανά που αναφέρονται στη Θεσσαλονίκη καθώς και στα βιβλία του κυρίου Απόστολου Παπαγιαννόπουλου.

Τις φωτογραφίες της παλιάς Θεσσαλονίκης, πώς τις ανακάλυψες;

Όταν έγραφα το βιβλίο, μιλούσα με μία φίλη, την κυρία Κρυσταλλία Μαλλιάρáκη και της ανέφερα πως ως ιστορικό υπόβαθρο θα είχε τη Θεσσαλονίκη του 20^{ου} αιώνα. Προς μεγάλη μου έκπληξη, μου αποκάλυψε πως έχει μία μεγάλη συλλογή από πρωτότυπες φωτογραφίες της πόλης την εποχή ακριβώς που χρειαζόμουν. Σεργιάνισα πάρα πολλές ώρες χαζεύοντας το μεγάλο πλούτο της συλλογής της και τελικά κάποιες από αυτές κοσμούν και τις σελίδες του βιβλίου.

Χρησιμοποίησες κάποια στοιχεία δικά σου από αυτά που ανακάλυψες;

Δικά μου; Εννοείς αυτοβιογραφικά; Το βιβλίο δεν είναι αυτοβιογραφικό. Ωστόσο είναι αναπόφευκτο όταν έχω γεννηθεί, έχω μεγαλώσει και ζω στη Θεσσαλονίκη πάνω από 40 χρόνια, κάποιες προσωπικές μνήμες να βγαίνουν στο χαρτί. Για μένα φαντάζει μαγευτικό πως πήγαινα σχολείο εκεί που κάποτε περνούσε το ρέμα του Μπουγιούκ Ντερέ, πως καθημερινά βλέπω τα κτίρια όπου ζούσαν οι ηρωίδες μου, πως η αρμύρα της θάλασσας και το φύσημα του βαρδάρη παίρνουν και τα δικά μου προβλήματα μακριά.

Για έναν Θεσσαλονικιό, είναι ένα πραγματικό ταξίδι στο χρόνο. Όλα αυτά τα σπίτια και τα μνημεία... Θες να πας να τα προσέξεις καλύτερα. Όσα υπάρχουν δηλαδή ακόμα. Εσύ; Πόσες βόλτες στην πόλη έκανες;

Καθημερινά σεργιανάω στην πόλη. Αμέτρητες βόλτες, στη Λεωφόρο των Εξοχών (τη σημερινή Βασιλίσσης Όλγας), στο Κέντρο, στα Λαδάδικα, στους κήπους του Πασά στην Άνω Πόλη. Η αλήθεια είναι ωστόσο πως η ματιά μου έχει αλλάξει. Περπατάω πιο συνειδητά πλέον στους δρόμους. Σιγομουρμουρίζω μόνη μου: «να σ' αυτό το σημείο είδε η Ζοζεφίν το βασιλιά Γεώργιο να πέφτει νεκρός, εδώ η Αναστασία γνώρισε τον Τζανέτο, εδώ ήταν το σπίτι της Σοφίας που κάηκε» κι αμέσως οι εικόνες κυριεύουν το μυαλό μου. Φαντάζει λίγο παρανοϊκό όλο αυτό, ε;

Η τσιγγάνα η Εσρά, τι ρόλο παίζει στην ιστορία μας; Των υπολοίπων, είναι εμφανής.

Η Εσρά είναι μία από τις αγαπημένες μου ηρωίδες. Είναι μία τυφλή τσιγγάνα που η γέννησή της χάνεται στο χρόνο και που ζει στην υπόγεια Θεσσαλονίκη. Στην κυριολεξία μία πόλη κάτω από την πόλη, με μεγάλους δρόμους, όπου μπορούσε να κυκλοφορήσει ακόμα και η αυτοκρατορική άμαξα με τα τέσσερα άλογα. Μία άγνωστη Θεσσαλονίκη για τους περισσότερους η οποία χάθηκε την εποχή της αντιπαροχής. Ήθελα λοιπόν να αναδείξω και αυτή την άγνωστη Θεσσαλονίκη με μία ηρωίδα πέρα από τα συνηθισμένα. Η Εσρά ενώνει το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον της πόλης, και δίνει κι ένα μεταφυσικό τόνο στο βιβλίο καθώς ορισμένες φορές επηρεάζει τις ζωές των ηρώων μας.

Υπάρχει κάποια ηρωίδα ήρωας που αγάπησες περισσότερο ή που σε δυσκόλεψε περισσότερο; Εγώ θύμωσα με τον Τζανέτο, αλλά και με την Αναστασία. Ήταν και οι δυο εγωιστές ο καθένας με το δικό του τρόπο.

Ναι, ομολογώ πως έχω τις αδυναμίες μου. Ανέφερα πιο πριν την Εσρά. Λατρεύω αυτό το μεταφυσικό της στοιχείο. Αγαπώ επίσης πολύ τη Ζοζεφίν ή αλλιώς Σάρρα. Αν και είναι πόρνη και ζει στο περιθώριο της κοινωνίας, δεν έχει χάσει την ανθρωπιά της. Από άντρες, ξεχωρίζω τον Ιμπραήμ γιατί είναι από αυτούς τους άντρες που αγαπούν μια φορά, πέρα από φυλές και θρησκείες. Και τον Εμμανουήλ επίσης. Και ντρέπομαι που το λέω αλλά έχω και τους ήρωες που δεν συμπαθώ κι ας τους δημιούργησα εγώ. Ο Τζανέτος είναι καιροσκοπός, καταπατάει τα αισθήματα των άλλων, ακόμα και τα δικά του. Ωστόσο μπορώ να τον κατανοήσω μέσα στο κλίμα της εποχής. Και μια και ανέφερες την Αναστασία. Τρέφω αμφιθυμικά αισθήματα απέναντι της. Άλλες φορές την λατρεύω κι άλλες φορές την αντιπαθώ.

Θα ήθελες να ζήσεις σε εκείνη την εποχή;

Πραγματικά, δεν ξέρω... Τώρα από μακριά, όλα φαίνονται ωραία και ρομαντικά, όμως δεν ήταν ακριβώς έτσι... Μιλάμε για πόλεμο, για χαμένες ζωές, για καμένες περιουσίες, για ξεριζωμένους ανθρώπους... Ακόμα και πίσω από τα καλαίσθητα κτίρια της εποχής, η πόλη παρέμενε μια πόλη βρώμικη... Μάλλον, προτιμώ το σήμερα με τις όποιες δυσκολίες του. Ίσως βέβαια αν είχε ανακαλυφθεί η μηχανή του χρόνου να μην έλεγα όχι σε ένα ταξίδι – αστραπή στο παρελθόν και επιστροφή ξανά πίσω στη βάση μου.

Ετοιμάζεις κάτι καινούριο;

Η ιδέα υπάρχει, η βασική έρευνα έχει γίνει αλλά ακόμα δεν λέω να στρωθώ και να γράψω. Στο μυαλό μου ακόμα τριγυρνούν η Σοφία, ο Εμμανουήλ, η Αναστασία, ο Ιμπραήμ... Όταν θα αποφασίσουν να με αφήσουν ήσυχη, θα ασχοληθώ με τους καινούριους ήρωες μου.

Σ' ευχαριστώ πάρα πολύ για την υπέροχη συνέντευξη και σου εύχομαι καλή επιτυχία στο βιβλίο σου και στα επόμενα που θα έρθουν.

ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

